

Danmark jo selvfølgelig i front på frihandelssiden.

Det andet er, at når man nævner ulandene, hvor jeg er enig i de problemer, der er i den sammenhæng, så er det vel også værd at sige, at en fri handel kan ulandene jo først udnytte i det øjeblik, de dels er købedygtige selv og dels har et produktionsapparat, hvor de faktisk kan lave noget, som de kan sælge.

Og derfor er jeg enig i de bemærkninger, som hr. Steen Gade kom med, nemlig at man måske skal foretage en overvejelse i forbindelse med ulandshjælpen om, hvorvidt man skal gribe det an på en anden måde, der i højere grad sætter lande i stand til faktisk at udnytte frihandel.

Det er lidt den samme diskussion, vi har om Østeuropa. Det var meget flot at snakke om, at handelsgrænserne skal gå ned mellem EU og Østeuropa, men hvad hjælper det, hvis de kun kan lave varer, som ingen gider købe herovre – altså lidt den samme diskussion. Så lad os se på, om man i forbindelse med den bistandshjælp kan gøre noget dér.

Så synes jeg, at ganske mange ordførere – vel nærmest alle – har brugt sætningerne: »Det er godt for Danmark, for Danmark vil komme til at tjene nogle penge«, »Danmark vil det ene, og Danmark vil det andet«, »det danske erhvervsliv vil komme til at kunne klare sig bedre, for nu kan de sælge til udlandet«, og hvad ved jeg. I al stilfærdighed betyder det vel også, at der går handel den anden vej. Det betyder vel også, at vi på nogle områder får en skarpere konkurrence hos os. Det er jo ikke kun os, der bliver gode til at komme ud på markederne, de andre kommer vel også her. Og i den forbindelse vil jeg bare sige, at det gør jo regeringens erhvervs politik endnu mere nødvendig end før, nemlig således, at erhvervs politikken ved at finde styrkepositioner, ved at gå ind og prioritere i det danske erhvervsliv kan gå ind og pege på, hvor det er, vi kan sætte ind for at være konkurrencedygtige; her bliver den diskussion endnu vigtigere.

At påstå, at det her ikke kan koste arbejdspladser i Danmark, ville være forkert, men at sige, at det godt kan være, at det samlet netto giver flere arbejdspladser til Danmark, kan godt være rigtigt. Det, vi kan miste, er jo, at nogle virksomheder i vores land ikke vil kunne klare konkurrencen, og andre vil.

Derfor er det min og CD's opfattelse, at det er vigtigt, at vi vælger den stærke erhvervs politik som supplement til det her. For alternativet bliver vel så ellers, at vi på et eller andet tidspunkt

får et krav om, at nu skal vi til at lave en form for protektionisme, og det er vi jo ikke tilhænger af, og derfor er vi nødt til at sætte vores erhvervsliv til at konkurrere på de fri vilkår.

Men alt i alt er det da et skridt fremad, og det er da rigtigt, at der sikkert kan stilles mange spørgsmål og også løftes nogle pegefingre hist og her, men dér synes jeg det var rigtigt, som hr. Steen Gade sagde, at nu skal vi jo lige passe på, at det ikke er Folketinget, der skal til at stille ændringsforslag til det, som ganske mange lande er blevet enige om. Det kan vi jo ikke. Vi kan selvfølgelig sige ja eller nej, og i CD's tilfælde er der ingen diskussion om, at vi siger ja til det her forslag.

**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):** Jeg vil gerne takke ordførerne for et meget stort flertal for tilslutning til forslaget.

Hr. Keld Albrechtsen gik jo ikke så vidt, at han stillede noget i udsigt med hensyn til engang at stemme for et EU-forslag; men alene det, at tingene kunne undslippe tændernes gærde, er dog en bemærkelsesværdig begivenhed, som også hr. Peter Duetoft bemærkede det.

Betydningen af denne aftale ligger på to led. For det første i det rent, skal vi sige, negative, at en manglende aftale kunne, som flere har været inde på det, have været et meget alvorligt tilbageskridt for verdenshandelen og dermed for de økonomiske udsigter. Konjunkturudsigterne i verden ville have været betydelig ringere i dag, hvis ikke der var skabt forventninger om gennemførelsen af denne aftale.

Men dernæst er aftalen i sig selv på vigtige områder et reelt fremskridt. Der sker en nedbygning af toldskrancer og andre handelshindringer, og der sker en væsentlig nedbygning på verdensplan af tilskuddene til landbrugsproduktionen. Det er der meget fornuft i at gøre netop i globale aftaler. Det skaber problemer – hr. Jens Kirk var inde på dem – men der er da ingen tvivl om, at ser vi på verdensøkonomien som helhed, er det en fordel at sikre en nedbygning af landbrugssubsidierne.

Det, verden gør med denne aftale – og her kan man virkelig tale om en verdensomspændende aftale – er jo at bygge videre på de erfaringer, som vi har fået i efterkrigsperioden, erfaringer, som fortæller os, at øget handel, øget liberalisering ikke er et nulsumsspil. Det kommer der mere velstand ud af faktisk for alle. Det er den erfaring, som hr. Keld Albrechtsen ikke bryder sig om, men som jo ikke desto mindre er en kendsgerning.